

اگر در سیر مطالعاتی از جنبه‌ی حضوری معارف غفلت نشود، ان شاء الله به مرور قلب انسان محل تجلیات عالم ملکوت می‌شود

شماره پرسش: ۸۰۳۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۳/۱/۱۹ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام من یک دانشجوی شهرسازی هستم که کمابیش بحث‌های مربوط به نقد غرب را پیگیری کرده‌ام. سؤال من از شما این است که راه دستیابی به دستور زبان شهرسازی اسلامی چیست؟ و از کجا باید شروع کرد؟ آیا نگاه‌هایی مثل ساختگرایی، نگاه سیستمی، شهرسازی شهروندگرا از ریشه با نگاه توحیدی تعارض دارند یا می‌توان آن‌ها را با نگاه توحیدی به کار بست؟ و سؤال آخر این که چگونه می‌تواند علم سماوات بدانند راه دستیابی به آن حکمتی که شیخ بهایی داشت چیست؟

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: ۱- جزئیات موضوع شهرسازی در تخصص بنده نیست. عمده آن است که بدانیم باید صورت ظاهری شهرها مظهر و مظاهری از عالم ملکوت باشد و اشاره به آن‌جا داشته باشد که در بحث هنر مقدس می‌توانید آن را دنبال کنید ۲- اگر در سیر مطالعاتی از جنبه‌ی حضوری معارف غفلت نشود، ان شاء الله به مرور قلب انسان محل تجلیات عالم ملکوت می‌شود و شیخ بهایی با حکمت اسلامی و عرفان محی‌الدین در این راستا قدم بر داشته . موفق باشید